

Ježíšovo poselství knězi

**MCM
OLOMOUC**

J. Schryvers C.SS.R.

J E Ž Í Š O V O P O S E L S T V Í K N Ě Z I

(MESSAGE DE JÉSUS A SON PRETRE)

Přeložil a upravil Ferdinand Neubauer

ÚVODEM K ČESKÉMU PŘEKLADU

Třetí rok desetileté duchovní obnovy je určen především k posvěcování života kněží pod ochranou svatého Norberta a blahoslaveného Jana Sarkandra.

K tomuto úkolu chci přispět dílem francouzského spisovatele P. J. Schryverse, které má neobvyklé a velmi působivé pojetí. Je důvěrným poselstvím Božského Mistra každému jednotlivému knězi, kterému Pán mluví do duše tak vemlouvavě a důrazně, ale přitom s jakousi něhou, že není možné zůstat lhostejným k jeho slovům.

Kéž v nich najdou útěchu a posilu i dnešní kněží a bohoslovci na přímlovu blahoslaveného Jana Sarkandra.

Překladatel

POJĎ KE MNĚ, SYNU MŮJ! Zvu tě jako Mojžíše, abys vystoupil na svatou horu. Chci s tebou rozprávět od srdce k srdci. Jsi přece vůdcem mého lidu.

Nelekej se Božské velebnosti - jsem tvůj Ježíš, tvůj Vykupitel. Neskrývej se přede mnou jako Adam v ráji, i když jsi snad duchovně nahý. Nepřišel jsem, abych tě zahrnul výčitkami, ale abych tě k sobě přivinul a oděl svou milostí.

Nezdráhej se mluvit se mnou. Ke komu bys šel? Kam bys ode mne utekl? Já mám slova věčného života. Jsi zahalen mým Božstvím, ve mně máš své bytí, pohyb, život.

- - - - -

Rozhovor se mnou nemá v sobě hořkost: jsem radostí andělů, slastí vyvolených. Stvořil jsem srdce člověka - a tvé zvlášť - abych je naplnil svou milostí a štěstím. Beze mne bys byl hříšný a nešťastný.

Nediv se, když se má nekonečná velikost snižuje k tvé nicotě. Jsem tvým bratrem, který se stal podobným tobě. Což jsem tě neučinil svým knězem, svým druhým "já"? Vyvolil jsem tě mezi tisíci, abych tě oděl svou mocí a světil ti zde na zemi své dílo lásky.

- - - - -

Jsem v tvé duši - soustředě se v mé přítomnosti. Vzdal od sebe každou jinou myšlenku a uslyšíš můj hlas.

Chci tě poučit v tolika věcech, chci s tebou projednat tolik záležitostí, které se týkají nás obou.

Kolikrát jsem se chtěl s tebou sblížit, synu můj, když jsi mne u oltáře držel v rukou, a povědět ti, jak tě mám rád. Ale tys byl roztržitý a byl jsi myšlenkami jinde.

Teď tedy pozorně sleduj má slova, a odlož zatím svou horlivou činnost na pozdější dobu.

- - - - -

Měj důvěru, synu můj! Přišel jsem, abych svým dotekem vyléčil rány tvé duše. Ach ano, znám je všechny, i ty, které bys tak rád zatajil sám sobě.

Nebráň mi, abych ti činil dobro - neuhýbej přede mnou. Jestliže mi nedůvěřuje můj kněz a vzdaluje se ode mne - kdo mi bude společníkem v mé samotě svatostánku, kdo mi pomůže oslavovat mého nebeského Otce?

V této duchovní obnově neusiluj o to, abys měl vznešené myšlenky. Tvůj rozum není nic jiného, než temnota. Já jsem Světlo světa.

Nehledej útěchu - moje království není citové. Láska, kterou ti chci projevít, je nadpřirozená. Přetvoří ti duši bez tvého vědomí a učiní ji ochotnou konat mou vůli.

Modlí se! Svěř se mé Matce, Královně kněží. Ona ti vyprosí milost, abys byl vnímavý k mému hlasu.

I. KNĚZ - DRUHÝ KRISTUS

Věčné vyvolení kněze

Synu můj, nebylo to náhodou, žes byl povolán k životu, ani to, že ses stal knězem.

Už od věčnosti měl jsi určeno své místo vedle mne, a své jméno jsi měl vepsáno v mém Srdci. Byl jsi určen k tomu, abys měl podíl na mém kněžství.

- - - - -

Nebeský Otec ustanovil, že budu mít Matku, která mi dá lidské tělo a tím také předpoklad mé oběti na kříži.

Mocí tohoto rozhodnutí chtěl můj Otec, abych měl kněze. Oni jsou určeni k tomu, aby mi dávali svátostný život, a tím mi dovolili znova se obětovat Otci na oltáři.

Hleď, jak mnoho svazků tě připoutává ke mně a k mé Matce! A toto spojení se vytvořilo bez tvé vůle.

- - - - -

Ne ty jsi vyvolil mne, ale já jsem vyvolil tebe, abys šel a přinášel užitek. Nikdo nepřichází ke mně, nepřitáhne-li jej můj Otec.

Nikdo jiný nemůže vzít na sebe poslání kněžství než ten, kdo je volán od Boha.

Vyvolil jsem tě přes tvou nicotu. Zvedl jsem tě z bahna cesty a dovolil ti usednout vedle mne mezi knížaty mého lidu.

Když jsem v předvečer své smrti ustanovil svátost kněžství, myšlenka, že budeš mým přítelem a spolupracovníkem, dodávala mi odvahu trpět.

Po poslední večeři jsem prosil za své učedníky a za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěřili. Tehdy mé oči se zalíbením spočinuly na tobě. Modlil jsem se za tebe a vyprošoval ti sílu, abys jednou splnil své poslání.

Když jsem potom s kříže viděl u svých nohou věrného učedníka, poznal jsem tě v něm a odevzdal jsem tě s ním své Matce, aby nad tebou bděla.

Po mém vzkříšení jsem rozeslal apoštoly hlásat evangelium do všech končin země. Už tenkrát jsem ti určil místo v mé církvi a připravil ti duše, které jsou ti nyní svěřeny.

- - - - -

Miloval jsem tě, synu můj, když ty jsi mne ještě nemohl znát. S jakou něžnou péčí vybral jsem ve svém Srdci posvěcující milost, která měla poukázat tvou duši k mé prostřednictvím kněžského svěcení. Po dobu tvého dětství, když tě ještě nic neodlišovalo od ostatních dětí, byl jsi stále předmětem starostlivé péče mých andělů. Bděli pozorně, aby od tebe vzdálili nebezpečí těla i duše. Opakovaným vnuknutím tě připravovali, abys zatoužil po kněžství. Když ses provinil, přimlouvali se za tebe, abych nelitoval, že jsem tě vyvolil ke své službě.

V den tvého kněžského svěcení zpřetrhal jsem ta poslední pouta, která tě ještě vázala ke světu, a přivinul na své Srdce. Poslal jsem ti svatého Ducha, který pronikl až k podstatě tvé duše, a vtiskl do ní svou pečeť.

Dal jsem ti moc nade mnou samým. A tento charakter kněžství v tobě je nezničitelný. Bůh nevezme zpět své slovo: Jsi knězem na věky podle řádu Melchisedechova.

- - - - -

Synu můj, ty mi tedy zcela náležíš. Jsi nástrojem mého milosrdenství k hříšnému člověku - jsi mnou samým.

Nezklam naděje do tebe vložené, nepromarni poklady darované tvé duši, nezneužij moci, kterou jsem ti dal!

Od nynějška říkej se mnou v každé záležitosti: Musím být v tom, co je mého Otce.

Kněz - prostředník s Ježíšem

Já jsem začátek i konec všech věcí. Byl jsem včera, jsem dnes, budu navěky. Jsem všechno ve všem.

Jsem Beránek Boží - na každém místě a v každou dobu podává se mému Otci jediná oběť jeho Syna .

- - - - -

Tebe jsem pověřil, abys mi pomáhal v úkolu nejvyššího Kněze lidstva. Proto jsem ti svěřil moc samého Stvořitele, Ty mi dáváš svátostný život na oltáři prostým slovem, proneseným v mém jménu. Uzavíráš mé lidství i Božství ve způsobách chleba a vína.

Tobě jsem odevzdal klíč Božského vědění a dal ti poznat pravdu. Skrze tebe jsem otevřel knihu sedmi pečeti, které může zlomit jen Beránek. Tobě jsem svěřil všechna tajemství, abys je hlásal mému lidu.

Tobě jsem dal výsadu, abys mne takřka zrodil v duších lidí a činil z nich chrámy Ducha svatého a děti nebeského Otce.

Tobě jsem udělil moc stále křísit duše, mrtvé hříchem, a vracet jim právo na nebe.

Chápeš, k jaké výši jsem tě posvedl, když já, tvůj Bůh, potřebuji tebe?

Pomáhej mi tedy. Buď knězem se mnou, a skrze mne prostředníkem mezi Bohem a lidmi.

Líto je mi zástupu lidí, které jsem přijal za své bratry. Vidím, jak leží podél cesty, pokryti ranami hříchů - a není nikoho, kdo by na jejich rány nalil oleje a vína.

Tebe jsem ustanovil dobrým Samaritánem, abys vyléčil jejich nemoci a utišil bolesti.

Nikdy se nevyhýbej této povinnosti milosrdenství, Synu můj!

- - - - -

Duše vykoupené mou Krví jsou vystaveny nebezpečí bludu a neřestí. Zmateně pobíhají jako ovce bez pastýře. Do tvé ruky jsem vložil pastýřskou hůl. Kráčeť před nimi, voď je na tučné pastviny, chraň je před bludným učením, a vzdaluj od mého stáda dravé vlky.

Jaká bolest pro mne a jaké neštěstí pro tebe, kdyby tvou nebalostí zahynula jediná z těchto oveček!

- - - - -

Jak rád bych byl viditelně přítomen na zemi, abych těšil zarmoucené, pomáhal nešťastným, vyučoval nevědomé!

Proto jsem ustanovil tebe, můj knězi, abys byl místo mne dobrým pastýřem, věrným přítelem, soucitným lékařem.

Pomáhej mi ze všech sil a zastupuj mne u hříšníků a nešťastných. Dovol mi, abych mohl tvým prostřednictvím otevřít svým dětem poklady lásky a milosrdenství, uzavřené v mém Srdci.

- - - - -

Dřív než jsem opustil zemi, ustanovil jsem Svátost oltářní, protože mně bylo zatěžko odloučit se od svých věrných.

Tebe jsem pověřil, abys mi dával každodenně sestoupit na oltář a poskytoval mi útulek ve svato-stánku.

Ale běda! Jak jsem zapomenut v tomto vězení lásky! Aspoň ty pocítuj bolest, jakou mi působí toto osamocení. Proč nepřivedeš ke mně ty, které mám rád a kteří mne tak potřebují?

Neboj se! Jestliže ode dneška začneš být mým prostředníkem, zapomenu na tvé minulé nedbalosti, a napravím zlo způsobené tvou vlažností.

Miluj mne a pros o milost mou Matku, abys v budoucnu byl opravdovým knězem.

Kněz - oběť s Ježíšem

Já jsem Kněz i hostie - obětník i oběť. Oběti ve Starém Zákoně měly smysl jen pro moje budoucí obětování na kříži.

V Novém Zákoně jsem obětním darem na všech oltářích světa. Až do konce věků zůstanu skrytý pod prostými způsoby ve stavu oběti.

Žiji v celé církvi, ale pronásledován a pohrdán větší částí lidstva, zrazován i od svých vlastních synů.

- - - - -

Synu můj, když jsi byl povolán, abys byl mým knězem, byl jsi tím určen za oběť se mnou.

Moje Matka mi dala tělo, abych se mohl obětovat Otci. Tím, že přivolila k mé oběti, ona sama byla probodena mečem bolesti.

Také ty mi dáváš život ve svátosti a obětuješ mne na oltáři. Proto i ty se musíš obětovat spolu se mnou.

Nelekej se toho, že máš podíl na mém stavu oběti.

Obilné zrno nemůže přinést užitek, není-li hozeno do země, aby se tam rozložilo. Ani Syn člověka nemohl vejít do své slávy dřív, než trpěl a zemřel na kříži.

Také ty musíš zemřít se mnou a být pohřben, abys se mnou vstal z hrobu a usedl vedle mne v nebeské slávě.

Zatím co ty budeš trpět, svět se bude radovat. Ale měj trpělivost. Útrapy přejdou - a tvá radost bude bez konce.

- - - - -

Šťasten, kdo pochopil tajemství kříže. Šťasten, kdo se nepohoršil pro mé ponížení, a kdo se neprotiví zkouškám, které sesílám na své nejlepším služebnky. Šťastný kněz, který s radostí přijímá úděl z mých bolestí, protože mé utrpení není dosud skončeno.

- - - - -

Synu můj, tvá trpělivost se mi líbí víc než tvá horlivost. Tvé utrpení přináší víc užitku než tvá činnost. Tvá zklamání mi přivádějí víc duší než tvé úspěchy.

Když u oltáře zvedáš svatou hostii, zcela se odevzdej nebeskému Otci. Buď obětí se mnou.

Chceš být mým věrným učedníkem? Vezmi svůj kříž a následuj mne.

Svět se na tebe dívá pohrdlivě, protože tvůj šat mu hlásá pokání, tvá ctnost je výčitkou jeho neřestem.

Na zemi jsem zakusil od většiny lidí jen nepřátelství a lhostejnost. Ani ty nebudeš zde mít odpočinek a uznání. S učedníkem se nebude zacházet lépe než s Místrem.

Na tomto světě jsem prožil duchovní osamocení, opuštěnost i od svých nejlepších přátel. Budeš mít účast na tomto kříži. Uvědom si, že jsem ti stále blízko.

Má Matka mne provázela až na Kalvarii. Ani tebe nikdy neopustí.

Při pomýšlení na tvé těžké povinnosti a na tvou bezmocnost často se ti sevře srdce trýznivou úzkostí. Spojuj ji s mým smutkem v zahradě Getsemanské.

Budou tě mučit tělesné nemoci a uberou ti sílu, kterou bys tak rád věnoval mé službě.

Tenkrát si vzpomeň, že jsi obětí spolu se mnou. Tím co trpíš, můžeš vykonat víc než jinou činností.

Nakonec přijde smrt. S hrůzou si budeš připomínat své četné nevěrnosti a přísnost soudu.

Spoj se s mou úzkostí na kříži. Byl jsem opuštěn od Otce, abych tobě zasloužil milost, že budeš jednou od něho přijat přes všechnu svou bídu.

- - - - -

Jen odvahu, synu můj! Statečně nes kříž a následuj mne. Nedopustím, abys pod jeho tíží klesl.

Zkoušky na tebe nepřijdou všechny najednou. Rozdělím je na celý tvůj život a způsobím, aby se střídaly s útěchami a vnitřní radostí.

Mé jho je sladké a moje břemeno lehké. Byl jsem silou a štěstím mučedníků i uprostřed nejkruťejších muk.

II. JEŽÍŠ POSVĚCUJE SVÉHO KNĚZE

Kněz má být svatý

Knězi můj, ty stále žiješ ve společenství se mnou a s mou nejčistší Matkou. Ach - jak tě tato skutečnost zavazuje!

Při mši svaté mne vidíš, jak ležím před tebou pod prostými způsoby, odevzdán tobě na milost a nemilost. Proto musíš být svatý, aby ses mohl sklánět nad svatostí a nevinností samou.

Tvé oči mají být čisté a prosté jako oči holubice.

Tvé ruce musejí být bez poskvrny, když se odvažují dotýkat se neposkvrněného Beránka.

- - - - -

Pohleď, na jakém stupni nevinnosti chtěl jsem mít svou Matku, aby mě směla uvítat ve svém lůně a nést na svých rukou. Ale zároveň pomysli, jak jsi jí blízký v hodnosti a moci, když jsi ustanoven dávat mi život na oltáři, držet mě ve svých rukou a dát se mi zrodit v duších.

.

- - - - -

Chtěl jsem, aby pěstoun Josef byl svatý a čistý. Jemu jsem odevzdal svou Matku i sebe samého.

Také tobě jsem svěřil čest své Matky a dal jsem se ti do ochrany jako dítě. Ponechal jsem ti starost, abys mi našel duše, ve kterých bych se mohl narodit jako kdysi v betlémské jeskyni.

- - - - -

Když sloužíš mši svatou, zástupy andělů mně vzdávají chválu. Oni jsou mými služebníky - ale jen ty smíš přistupovat k oltáři, jen ty mi můžeš poručit, abych sestoupil s nebe a zrodil se v tvých rukou.

Uvaž - když jsem ti dal přednost před samými anděly, jak by měla tvá svatost převýšit svatost jejich!

- - - - -

Ty jsi prostředník mezi Bohem a lidmi. Máš předávat mému Otci klanění a díky všeho tvorstva. Aby je Otec přijal, nesmějí být tvé ruce poskvrněné. Je ti uloženo prosit za odpuštění tolika nepravostí lidí. Ale jak bys mohl usmířovat Boží hněv, kdybys sám byl hříšník?

Máš povinnost vyprošovat svěřeným duším potřebné milosti. Ale jak by tě Bůh vyslyšel, kdybys byl jeho nepřítelem?

- - - - -

Svěřil jsem ti starost o dětské duše. Je tvou povinností ochraňovat jejich nevinnost. Ale dej pozor! Nejsi-li andělem čistoty, i tvůj dech zakalí bělost těchto duší.

Přišel jsem hodit oheň na zemi - a ty jsi hořící pochodeň, která jej má vnést do duší. Ale jak zapálíš tento plamen v jiných, když tvé srdce je z ledu?

Byl jsi povolán, abys hledal ztracené ovečky, vkládal si je na ramena a přinášel zpět do ovčína. Ale nejsi-li dobrým pastýřem, ovce od tebe daleko odběhnou - a zahynou. Když je zatratím, bude to tvou vinou.

Postavil jsem tě na výšiny, abys svým dobrým příkladem byl světlem světa. ale jak bys mohl druhé osvětlovat, kdyby tvá lampa byla zhaslá? Chceš mne snad nutit, abych odstranil tvůj svícen z místa, kde stojí?

Nelekej se však, synu můj, tak velké odpovědnosti. Neztrácej odvahu, když poznáváš svou slabost. Svou milost jsem světlil křehké nádobě. Vím, že tvá přirozenost se kloní ke zlému. Znam množství tvých nepřátel i jejich nástrahy.

Ale modlí se vytrvale. Neprosíš sám. Má nejsvětější Matka prosí s tebou. Duch svatý prosí v tobě vzdechy nevyslovitelnými.

Čeho by ses bá? Když jsem ti světlil tak velkou pravomoc, udělím ti k ní i svou pomáhající milost.

Neoddávej se malomyslnosti při pohledu na svou ubohost. Všichni moji i tvoji nepřátelé jsem jen kapkou vody.

S mou pomocí dokážeš být svatý. Odevzdávej se stále pod ochranu mé Matky, Pomocnice křesťanů.

Kněz a milost posvěcující

Když jsem tě předurčil, abys byl knězem, neodnal jsem ti tvou ubohost a tvé slabosti. Vyvýšil jsem tě hodností, ale nechal jsem ti břímě lidské bídy, aby se moje síla projevila v tvé slabosti.

Ustanovil jsem tě ničitelem hříchu, ale ty sám zůstáváš vystaven jeho přitažlivosti. Jsi rozdělovatelem nadpřirozeného života, ale přitom v nebezpečí, že jej ztratíš, jestliže tě zaslepí velikost mých darů a zapomeneš na svou nicotu.

- - - - -

Já jsem vinný kmen a ty jsi jeho ratolest. Kmen i větev mají stejný život. Jsou živeny mízou mé milosti, která z kmene přechází do výhonků a způsobuje, že vydávají plody.

Naštěpoval jsem tě na sebe, na dobrou olivu, a tím ses stal jedním celkem se mnou. Já jsem hlavou a ty jsi údem mého mystického těla. Máš podíl na mém božském životě.

Zůstaň ve mně. Beze mne nemůžeš činit nic. Beze mne jsi jen suchou větví, která se hodí do ohně.

- - - - -

Jako všichni křesťané stal ses i ty svatým křtem údem mého tajemného těla. Donedávna byl jsi jen obyčejným věřícím a staral ses především o svou spásu. Nyní se tvé srdce rozšiřuje, aby objalo celou církev.

- - - - -

Konám všechno podle řádu, obepínám mocí a silou celý svět. Ale všechno pořádám s mírností. Prostředky přizpůsobuji k cíli, milost k hodnosti, pomoc k potřebě.

Ve své církvi jsem učinil dva velké zázraky: stvořil jsem svou Matku - a kněze. Moje Matka se stala hodnou zrodit Boha. Také tobě, můj knězi, byla dána moc zrodit mě na oltáři a v duších. Tato milost ti dává právo na každou potřebnou pomoc, abys byl svatým a mohl mne před lidmi důstojně zastupovat.

- - - - -

Jak jsem zarmoucen, když vidím své kněze, jak ztrácejí odvahu při vědomí vlastní slabosti, místo aby padli k mým nohám s pokornou zkroušeností!

Nebuď malomyslný. Dopřej, aby milost přinesla plody svatosti.

Ach, kdybys věděl, k jaké velkodušnosti jsem se zavázal v den, kdy ses stal knězem! Kdybys pochopil, jaká práva můžeš uplatňovat na poklady

Ale u mnohých zůstává bohatství mé lásky pohřbeno v hlubinách jejích duše jako ztracený poklad na dně moře.

Kněz a milost pomáhající

Synu můj, pojď se mnou do samoty a naučím tě modlit se. Vzdal od sebe každou dobrovolnou roztržitost, nech opadnout všechnu starostlivost ve tvých každodenních obtížích.

V srdečné důvěrnosti budeme projednávat zájmy věčné. Nepovažuj rozhovor se mnou za obtížný.

Nemluv se mnou jako s mocnými tohoto světa. K těm se přichází jen se zdvořilostí. Mluví se s nimi bez důvěrnosti a odejde se bez jakékoli lítosti.

Já však jsem tvůj Ježíš - tichý, pokorný, dobrý a soucitný, toužící milovat a být milován.

Obohatil jsem tvou duši milostí, že jí byla přeplněna. Ale ta musí být uvedena v činnost milostí pomáhající. Tu ti dám pokaždé, když mě o ni požádáš. Pros a obdržíš, hledej a nalezneš, tluč a otevři ti.

- - - - -

Když ti chybí moudrost, pros mne o ni.

Jsi-li slabý a nemocný, volej ke mně.

Jsi-li v nouzi, vztáhni ke mně ruku.

Máš-li mnoho chyb, přiblíž se ke mně.

Přišel jsem na svět, abych zachránil hříšníky a odpustil všechny jejich viny. Dosud jsi málo obdržel, protože jsi málo prosil.

Může matka zapomenout na dítě, které nosila pod srdcem? I kdyby ona zapomněla, já na tebe nezapomenu. Já jsem tě svou mocí nesl už od dětství a ponesu tě i ve stáří. Já jsem tě vyvolil, abych z tebe učinil svého přítele a důvěrníka.

Čeho se bojíš? Vepsal jsem tě do svého Srdce a vzpomínka na tebe je stále přede mnou.

- - - - -

Dřív než ty jsi sestavil nějakou modlitbu, já už jsem ji znal. Vyslyšel jsem tě dřív, než jsi ke mně zvolal.

Jak mne bolí, když vidím svého milovaného kněze přistupovat ke mně s tajnou nedůvěrou! Já jsem přece zemřel na kříži proto, abych mu mohl pomáhat, utěšovat ho a spasit.

Co ještě mám dělat, abych přesvědčil své syny o dobrotě svého Srdce? Jak mám zaplašit z jejich duší ten otrocký strach, který ochromuje jejich modlitbu a brání mé dobrotě a lásce?

- - - - -

Jsem Bůh svatý, který přebývá v křišťálové nádheře nebe, ale velice rád se zdržuji v pokorném srdci člověka.

Synu můj, pokoř se přede mnou ve své ubohosti - ale potom s důvěrou zvedni prosící ruce ke mně, svému Bohu.

Na kříži jsem měl rozpjaté ruce nad těmi, kteří se mi rouhali, a přesto bych jim byl rád odpustil.

Oč víc toužím odpustit tobě, který v pokoře lituješ svých vín.

Vidím, jak je mé stádo rozptýlené a mé ovečky neduživé a nemocné, protože jejich pastýři je nepřivedli ke mně.

Nikdo se nenamáhá přitáhnout k trůnu milosrdenství moje ubohé a nemocné děti. Nikdo jim nevypravuje o mém milosrdenství a soucitu s lidskou slabostí. Nikdo neučí můj lid vzývat mou Matku, kterou jsem ustanovil Útočištěm hříšníků, Potěšením zarmoucených, Pomocnicí křesťanů.

- - - - -

Knězi můj, dnes vkládám svá slova do tvých úst. Jdi a opakuj věřícím, čemu jsem tě naučil: Kdo prosí, obdrží. Žádáš-li něco od Otce v mém jménu, bude ti dáno.

Dal jsem své slovo a nikdy je nevezmu zpět. Moje dary i sliby nebudou mě mrzet.

Jako déšť a sníh padá s nebe a už se tam nevrací, ale napájí zemi, tak žádné slovo, které vyšlo z mých úst, nevrátí se ke mně, ale způsobí všechno, co jsem chtěl.

III. JEŽÍŠ SDÍLÍ S KNĚZEM SVĚ CTNOSTI

Pokora kněze

Já jsem Svatý svatých, podstatně oddělený od hříšníků. Ale vzal jsem na sebe hříchy všech lidí. Proto jsem zasloužil rány Božího hněvu. Spravedlivě jsem byl zahrnut potupami a moje Srdce bylo ztrýzněné lidskou zlobou. Prokletí hříchu přilnulo ke mně jako vlhký šat a vtrhlo do mých útrob.

Jestliže se se mnou takto jednalo jen proto, že jsem na sebe vzal hřích jiného, co potom zaslouží ten, kdo opravdu zhřešil?

Když se tak zacházelo s dřevem zeleným, co se stane se suchým?

- - - - -

Pokoř se před Bohem a uzněj, že tvá lidská přirozenost je schopna všech vin.

Vždycky měj přede mnou zkroušené srdce. Nepřičítej sobě žádnou schopnost ani úspěch nebo dobrý skutek. Dobře v sobě odděl to, co je Boží, od toho, co je tvé.

- - - - -

Vyhledávej a miluj skrytý život. Uvědom si, že duše mi nepřivádí jenom nadšená horlivá činnost nebo vysoké vzdělání.

Odstraňuj ze svého jednání samolibost a nadřazenost, abys mohl být ozvěnou mne samého.

Buď pokorný. Snášej slabosti lidí, omlouvej jejich chyby. Získávej duše trpělivostí, mírným způsobem vystupování.

Nes rád břemeno druhého. Jako kněz jsi přišel, abys sloužil, a ne aby jiní sloužili tobě.

V pokoře uzněj, v čem jsi neměl pravdu, v čem jsi udělal chybu. Přijmi zahanbení, které ti způsobí tvá neschopnost.

- - - - -

Následuj mne na Kalvárii. Tíše přijímej výsměch a pohrdání, kterým mne svět zahrnuje v osobách mých kněží.

A nedokážeš-li pochopit toto naučení, pros pokornou Pannu z Nazareta, Matku moji i tvou.

Můj ubohý synu, ty si myslíš, že jsi zdravý, milý, ctnostný, hodný úcty a obdivu.

Pros mne, abych z tvých očí odstranil šupiny, které ti brání vidět svou duši v celé její bídě.

- - - - -

Ke komu bych se sklonil, když ne k srdci zkroušenému a pokornému? Srdce pokorné žije v pravdě. Neosobuje si právo, které patří Bohu. Je-li kdo maličký, ať přijde ke mně.

Srdce pyšné nahání hrůzu: má v sobě znamení Satana, otce pýchy a lži.

Uč se ode mne: Já jsem tichý a pokorného srdce, a nalezneš pokoj pro svou duši už zde na zemi.

Čistota kněze

Miluji čisté duše. Moje Matka byla Neposkvrněná, mým pěstounem byl čistý Josef, nejmilejším učedníkem byl mi panický apoštol Jan.

Proto se mi zalíbilo obklopit se zástupem čistých kněží. K mému oltáři se nesmí přiblížit nic poskvrněného.

Jak krásné je přede mnou toto pokolení čistých duší! Ony jsou korunou mé slávy, pevností a ozdobou mé církve. Zlým duchům však jsou zahanbením a hrůzou.

Povolal jsem tě, můj synu, abys měl účast v mé čestné družině, a v ráji budeš mít své místo v zástupu okolo neposkvrněného Beránka.

- - - - -

Kněžská čistota je drahocenná perla, ale ty ji nosíš v křehké nádobě.

Ponechal jsem ti lidskou přirozenost s jejími sklony ke zlému, s vášněmi a skrytým vyjednáváním s hříchem. Ale zároveň jsem ti uštědřil Božskou sílu a podporu mých vnuknutí. I když máš smrtelné tělo s jeho nestálostí a vzpourami, připravil jsem ti nebeský pokrm mého těla a mé krve, abych v tobě uhasil oheň hříchu a obnovil tvé síly.

Dovoluji sice andělu zla, aby tě pokoušel, ale svěřil jsem tě své Matce, která rozdrtila hlavu pekelnému hadu. Budeš-li k ní volat o pomoc, dosáhneš vítězství v její ochraně.

Ale věz, že je nutná bdělost i ve stáří až do smrti.

Nikdo však nebývá pokoušen nad své síly.

Můj knězi, buď čistý! Byl jsi oddělen od ostatních lidí, abys byl jenom můj. Tvé myšlenky, snažení, přání, i tvá činnost - všechno je moje. Máš sloužit duším: vyučovat věřící, napomínat je a posuzovat, odpouštět jejich hříchy.

- - - - -

Buď čistý! Jak by ses jinak mohl odvážit vystavit se pohledům lidí a usednout do zpovědnice k soudu pokání? Jak bys mohl bez výčitek vyslechnout vyznání hříšníků a pomáhat jim v jejich trapných zpovědích, vnukat jim hrůzu před strašnou rakovinou nečistoty, když oni vidí, že rozežírá tvé vlastní srdce.

Jak se chceš odvážit veřejně kázat o čistotě mravů, velebit krásu nevinnosti, horlit proti pohoršení - když nemůžeš s klidným svědomím říci: Kdo z vás bude mě vinit z hříchu?

Jak bídné by bylo tvé srdce, kdybys předstíral ctnost a přitom měl svědomí hanebně potupené!

- - - - -

Knězi můj, svým posláním jsi neustále ve styku s hříchem. Neřest nečistoty tě všude obklopuje a pronásleduje.

Nesmíš se spokojit s jakousi poloviční čistotou. Cesta neřesti je kluzká. Učlníš-li na ní jeden nerozvážený krok, jak se zastavíš, aby ses nezřítíl do propasti?

Buď pokorný a nedůvěřuj si. Viděl jsem padat mnohé sloupy mé církve, které se zdály pevné jako Jeroným na poušti.

Nemysli o sobě, že jsi ctnostnější než druzí, nebo méně citlivý k vábení zla. Tvá tajná domýšlivost by mě nutila, abych oddálil svou pomoc a ponechal tě tvé bídě.

Buď čistý v myšlenkách, pohledech, slovech. Buď vážný a zdrženlivý ve svém jednání. Buď vlídný ke všem, ale důvěrný k nikomu. Štedře rozdávej svůj čas, sílu i nadání, ale žárlivě si chraň čistotu svého srdce.

Bdi nad svými smysly. Jediná jiskra nerozumného pohledu může rozdmýchat oheň, který doutná pod popelem, a zničit i nejlepší ctnost.

Umrťuj své tělo s obavou, abys sám nebyl zavržen, třebaže jsi jiným kázal.

- - - - -

Nezištnost kněze

Přišel jsem na svět, abych byl obětí Hlástva. A ty, můj knězi, vzal jsi na sebe úkol pokračovat v mém životě obětí, abys zachraňoval duše.

Učinil jsem se pokrmem duší. Stejně tak ty máš dovolit, aby tvoji věřící stravovali jako pokrm tvůj čas, tvé síly, i nadání. Aby užívali i zneužívali tvé trpělivosti, tvého zdraví a majetku, aniž by tobě z toho vzešel nějaký užitek.

Hrozen révy je určen k tomu, aby byl vylišován. Jinak nevydá svou drahocennou šťávu.

Také kněz byl určen k tomu, aby byl jakoby pošlapán dušemi, když jim dává svůj čas, své pohodlí i svůj život.

Jaké by to bylo pro mne zklamání, kdybych v podvečer tvého života našel tvůj hrozen ještě celý a tvůj kalich prázdný.

- - - - -

Narodil jsem se a vyrostl v chudobě. Když jsem hlásal Boží království, neměl jsem kam hlavu složit. Zemřel jsem na kříži zbaven všeho, a k pohřbení jsem měl vypůjčený hrob.

Jak málo se sluší, synu můj, tolik se zaměstnávat pozemskými statky. Naše království není z tohoto světa. Nemáme zde trvalého pobytu. Proč se upínat k věcem, které pominou?

Proto se nikdy nestrachuj: co budu jíst, co budu pít, do čeho se obleču? To všechno shánějí pohané. O tebe se však stará Otec, který živí i nebeské ptáky.

Ty usluj především o to, abys na zemi rozšířil moje království. Ostatní ti bude časem přidáno.

- - - - -

Ty jsi pastýřem mého stáda. Dobrý pastýř neokrádá své ovečky, ale naopak je ochoten dát za ně život.

Nevcházej do hádek se svými věřícími o pozemské statky. Takové chování by je pohoršilo a ode mne vzdálilo. Chce-li ti někdo vzít plášť, dej mu i sukni. Se mnou lidé jednali, jako bych neměl žádná práva. Stejně tak budou jednat s tebou. Učedník není nad mistra.

Ale neboj se - na věčnosti bude řád obnoven. Tam budou moji věrní soudit dvanáct kmenů Izraele. Budou sedět po mé pravici mezi knížaty mého lidu.

- - - - -

Čiň dobré, dokud je čas. Zřekni se svého pohodlí, odpočinku, i přílišné péče o zdraví. Zdarma jsi obdržel, proto dávej bez počítání. Když tě potřebují pro své dílo, zachovám ti potřebné síly.

Máš být služebníkem všech a přiběhnout na každé neschvalné zavolání duše, která je v nebezpečí. Jak zvrácený by to byl řád, kdybys z pohodlnosti zanedbal některou neschvalnou duši. Jaké neštěstí pro tebe, kdyby o tobě platila slova nářku: Děti žádaly chleba, ale nebylo nikoho, kdo by jim ho lámal.

- - - - -

Vyvolením ke kněžství byl jsi postaven nad věřící. Nečekej pyšně, až tě budou hříšníci hledat. Především je dobrotou a nabídní jim své služby. Tvé prosté a milé způsoby získají mi víc duší než výmluvné řeči. Mírností a pokorou získáš i zatvrzelá srdce.

Buď dokonalý jako je dokonalý nebeský Otec. On dává déšť na pole hříšného stejně jako na pole spravedlivého. I bezbožnému ponechává život i majetek.

Přijmi uznání za svou práci. Nepatří tobě, ale Tomu, kterého zastupuješ.

Jestliže zažiješ nevděk, nediv se. To já dovoluji, abys mohl se mnou okusit jeho hořkost. Nepotřebuješ vděčnosti smrtelníků. Ty máš určeno místo vedle mne a mé milované Matky. Ve srovnání s naší láskou musí se ti zdát každá jiná láska marnou a křehkou.

IV. JEŽÍŠ VARUJE NEDBALÉHO KNĚZE

Pokušení kněze

Mám s tebou soucit, můj synu. Satan si vyžádal, aby tě mohl třítbit sítím pokušení. Ale já jsem za tebe prosil, abys nebyl pokoušen nad své síly.

Ve své církvi mám mnoho vzácných duší, které se nabídky za oběť pro záchranu mých kněží.

Přesto však nebudeš ušetřen boje.

- - - - -

Jako ptáčník chytá ptáka do svých sítí, tak se snaží svět zaplést tě do sítí svých falešných zásad.

Lidé světa se vysmívají prostotě spravedlivého. Projevy zbožnosti a kázeň kněžského života považují za bláznovství.

Snad vidíš u některých spolubratří příklad pohodlného života, vlažnosti, lehkomyšlnosti.

Pohoršení je nevyhnutelné - ale běda tomu, kdo je dává.

- - - - -

Tvým nepřítelem je tvá zkažená přirozenost. Tvé tělo je pouto, které tě váže k zemi. Tvá vůle tě zrazuje.

Pokušení přichází očima, ušima, představivostí, rozumem.

Celý svět je ve vleku zla. Všechno na zemi je žádostivost těla a pýcha života.

Proto bděte a modlete se!

Zlý duch vidí, že mu zbývá jen málo času. Proto obchází kolem tebe jako řvoucí lev, aby tě pohltl. Ve dne v noci se snaží, aby unavil tvou trpělivost, vzal ti odvahu, a potom tě vtáhl do propasti. Zná tvé slabosti, minulé i nynější viny. Používá zuřivé prohnání a vzteku, aby učinil průlom do tvé kněžské duše.

Vítězství nad knězem je pro něho vítězstvím nade mnou.

- - - - -

I já jsem byl pokoušen satanem. Není divu, že obrátil svůj vztek proti mým kněžím.

Bude tě pokoušet chtivostí, abys hromadil majetek, abys takřka proměňoval kamení v chléb.

Bude ti radit, aby ses postaral o budoucnost, a ty se staneš tvrdým ve vymáhání svých práv. Vejdeš do sporu se svými ovečkami, snad na ně budeš i žalovat - a skončíš jako lakomec. Věřící tebou pohoršení tě odsoudí a zanevřou i na mou církev.

- - - - -

Démon pýchy ti namluví, žeš byl kněžstvím vyzdvižen až na cimbuří chrámu, a proto jsi hoden vážnosti a cti, a nikdo ti nesmí odporovat. A staneš se domýšlivým, kritizujícím, plným hněvu a netrpělivosti, neposlušným k představeným. Děti se tě budou bát.

Ach, můj knězi, nepokoušej svého Pána a Boha! Byl jsi postaven v čelo věřících - buď pokorný a prostý jako jeden z nich.

Budeš pokoušen démonem rozkoše. Bdi nad sebou! Tvé první nerozvážnosti tě postupně potáh-
nou k pádům těžším, pečlivě utajovaným. Ale tvá
hanba vyjde najevo. Ztratíš vážnost svou, ale po-
špiníš tím i čest celé církve.

Tvé svatokrádeže přivodí kletbu. Tvé srdce
se zatvrdí ve zlém, a ty půjdeš z propasti do pro-
pasti. I ve stáří se necháš ovládat svými vášněmi
jako Šalomoun. Zbuduješ ve svém srdci chrámky
hanebným bůžkům a těm budeš obětovat kněžskou
čest, svou spásu i spásu duší tobě svěřených.

Dokud jsi na nohou, bdi a modli se, abys ne-
padl.

- - - - -

Přijmi boj s důvěrou a odvahou. Každý den
začnej znova - a své modlitby rozděl na celý den.

Můj anděl tě doprovází a na tvou prosbu tě
ochrání ve chvíli nebezpečí. Neposkvrněná Panna
nad tebou bdí.

Pramen síly, který vyvěrá z mého Srdce, nikdy
nevyschne.

Vlažnost kněze

Synu můj, svěřil jsem ti nesmírný poklad mí-
losti. Ale ta nesmí v tobě zůstat nevyužitá.

Co bych mohl ještě pro tebe učinit, vinice mí-
lovaná? Jaký zármutek budu mít, jestliže místo šťav-
natých hroznů přinese jen pláňata!

Jednal jsem s tebou jako s přítelem. Odhalil
jsem ti všechna svá tajemství a беру na sebe tvé
starosti. Nežádám v náhradu nic jiného, než lásku
tvého srdce.

Jak trpím při pohledu na kněze, který mí odpírám synovskou lásku! Uráží mě lehkomyšlně v malých věcech a varuje se jenom těžkých vin, a to jen ze strachu před věčnými tresty.

Ach ano, znám lidskou slabost. Člověk je jako stéblo trávy, která dnes je a zítra uschne. I spravedlivý klesne sedmkrát za den. Když se chybní srdce hned zvedne, taková slabost mne neuráží.

Zarmucuje mne však, když vidím kněžskou duši zvykově nedbalou. Nedělá si starost z takového nepořádku, nesnaží se o nápravu, a ani nepozoruje, že v tomto osudném spánku se k němu plíží duchovní smrt.

Takový kněz není ani studený těžkým hříchem, ani teplý láskou. Je vlažný a vyvolává můj odpor. Musím si činit násilí, abych ho nevyvrhl ze svých úst.

- - - - -

Vlažný knězi, jako ochrnutý ubožák ležíš u pramene milosti a nechceš se k němu přiblížit.

Kdybys aspoň toužil po mé pomoci - mohl bych tě vyléčit. Ale ty jsi dovolil nemoci, aby zachvátila všechny tvé údy. Tvůj rozum je ochromen - jen slabě vnímá věčné pravdy. Tvá vůle je uspaná, nezachvívá se při myšlence na Boží dobrodíní. Tvé schopnosti jsou ztrnulé - nemají už vzletu k modlitbě ani k činnosti nebo k boji.

- - - - -

Hle, synu můj, tvůj Ježíš s tebou mluví od srdce k Srdci. Neunikej, nezdráhej se uvažovat o svých ranách.

Sestup do hlubin své duše a uvidíš tam viny, které postupně ničí tvůj duchovní život.

Často zanedbáváš duchovní úkony, nebo je vykonáváš jenom ze zvyku. Tvé modlitby bývají nepozorné a bez vroucnosti. Mši svatou chceš mít rychle odbytou, sloužíš jí povrchně, a proto bez užitku pro tvou duši.

Nejsou tvé zpovědi příliš vzdáleny jedna od druhé, vykonány nedbale, bez lítosti, bez předsevzetí vrátit se k prvotní horlivosti?

Jak krátké a neupřímné bývají tvé návštěvy u svatostánku! Ty se přímo vyhýbáš rozmluvě se mnou. Jak mě tvá cizota bolí!

- - - - -

Měj odvahu zahledět se do skrytých zákoutí své duše. Snad tam najdeš svěťácké myšlenky, nerozumné představy, všetečné pohledy, slabě přemáhané žádosti. Najdeš tam i tajnou nenávist, žárlivost, nedostatek pokory a poslušnosti k představeným. Také vyhledávání pohodlí, cti, majetku.

Jsi hříčkou nerozvážnosti, netrpělivosti, citlivosti - a to všechno zarmucuje tvé přátele a pohoršuje věřící.

- - - - -

Jaká škoda, že ti nikdo neukáže, v jak žalostném stavu je tvá duše! Ale kdo by se mohl odvážit zranit tvou pýchu!

Ve vnějším chování zůstáváš knězem. Připomínám ti však slova svatých Knih: Země, která je zavlažovaná rosou mé milosti, a přesto plodí jen trní a hloží, je blízka zlořečení.

Někdy k tobě dolchnou nářky pohoršených věřících a také obavy tvých představených. Pociťíš v duši jakési znepokojení.

Ale tyto skryté výstrahy přijímáš nepozorně a podrážděně. Dále se propadáš do bahna hříchu - a tak zůstaneš necitelný snad až do smrti.

Jestliže toto je tvůj obraz, ubohý synu, neváhej se k němu přiznat.

Vrať se ke svému Spasiteli, dokud ho ještě můžeš najít. Uvědom si, s jaké výše jsi spadl. Rozpomeň se na léta nadšení v semináři, na předsevzetí při kněžském svěcení, na zbožnost prvních kněžských let. Dej se znovu do boje proti špatným sklonům, neodpusť si žádnou chybu. Buď věrný duchovním úkonům a každou mši svatou obětuj tak, jako by byla poslední.

Oživ svou zbožnost k mé Matce a zasvěť jí každý den svého kněžského života.

Zpověď kněze

Znám slabost člověka. Je jako suchý list, který i vánek shodí se stromu. Je jako polní kvítek, který jen chvíli roste vzhůru, potom však uvaďne a padá.

Člověk zrozený ze ženy žije jen krátce a jeho život je plný běd. Ale nepohrdám dilem svých rukou. Když se hříšník přede mnou pokolí, přijmu jej a obejmu jako otec kajícího syna.

Ale ty, můj synu, který učíš jiné, neopomeň poučit sám sebe. Čím vyšší máš hodnotu, tím také těžší úkoly.

Před zpovědí zpytuj svědomí, jak plníš povinnosti pastýře duší. Dobrý pastýř jedná se svými ovečkami trpělivě, mírně a nezištně. Vyhledává bloudící ovce, hříšníkům uděluje rozhřešení.

Snažíš se, abys rozšířil Boží království především ve své duši? Vykonáváš nejsvětější oběť s patřičnou úctou?

- - - - -

Bratr bratrem podpíraný je jako opevněné město. Tím bratrem je zpovědník. Ať je pro tebe věrným přítelem.

Jestliže jsi takového potkal, našel jsi poklad. Buď k němu upřímný. Odhal mu i nejtajnější slabosti své duše. Jinak by byl slepcem, který vede slepého. Nedokáže zabránit, abys nepadl do jámy.

- - - - -

Přistupuj k soudu milosrdenství s pokorou a důvěrou. Vzbud dokonalou lítost nad svými vinami. Uvažuj o nesmírnosti mé lásky.

Do budoucna slib věrnost a vzdaluj od sebe příležitost ke hříchu.

Nikdy se neřekne, že byl odmítnut i nejubožejší hříšník, který ke mně pozvedl prosící ruce.

Jak je vzdálen východ od západu, tak daleko je ode mne vzpomínka na odpuštění hříchů.

Já jsem Bůh milosrdenství. Jako led taje pod dopadem paprsků slunce, tak tvé viny jsou smyty pod dotekem mé odpouštějící lásky.

Jediná věc brání uzdravení duše hříšníka: nedůvěra - a umíněnost ve chtění zla.

Odpustil jsem Samaritance, Zacheovi, Magdaleně, Petrovi. Odpustil bych i Jidášovi, ale ten odmítl mou lásku.

Zkoumej evangelium: najdeš-li jediné tvrdé slovo, pronesené ke kajícímu hříšníku, ukaž mi je!

Když jsem žil mezi lidmi, konal jsem jen dobro a uzdravoval každou nemoc. Třtinu nalomenou jsem nedolomil, ani neuhasil knot, který ještě doutnal. Nesvolával jsem blesky na ty, kteří mne nepřijali.

Hříšníkům jsem říkal: Vaše víra vás zachránila - jděte a už nehřešte!

Stojím u dveří všech hříšníků, tichý, pokorný, trpělivý. Nevšímám si úsměšků a čekám, že mi snad otevřou.

Když mne budou stále odmítat, pošlu jim na konci života svou Matku. Ona bude u jejich lože, jako byla u kříže kajícího lotra. Ještě naposled se pokusí obměkčit tvrdost jejich srdce.

Člověk světa tyto věci nepochopí, nedovede měřit výšku, hloubku a šířku mé lásky. Nejkrutější bolesti svého utrpení jsem obětoval za své kněze.

Mé srdce je dobrotivé a trpělivé ke všem lidem. Ale k tobě, synu můj, překypuje milosrdenstvím a něhou.

- - - - -

V. JEŽÍŠ HLEDÁ ZBLLOUDILÉHO KNĚZE

Smrtný hřích

Mám ve své církvi mnoho kněží oddaných mé lásce. Tito věrní synové jsou roztroušeni po celé zemi, neznámí a často přehlíženi. Známe je všechny jménem. Jsou zde na zemi mojí čestnou stráží - a v nebi korunou mé slávy.

Proč se však mezi mými kněžími najdou i takoví, kteří přistupují k mému oltáři s duší poskvrněnou?

Jak je pro mne bolestná tato trnová koruna, kterou mi upletli moji vlastní synové!

Stačí jediný kněz hříšník, aby uvedl ve zděšení nebe i zemi, a naplnil úžasem i zlé duchy.

Kéž můj nářek obměkčí jejich srdce! Když se ke mně vrátí s pokornou lítostí, vymažu všechny jejich nepravosti. Kdyby měli duši červenou jako purpur množstvím hříchů, zbělím ji jako sníh.

- - - - -

Ubohý zbloudilý knězi, synu mých bolestí! Proč říkáš, že mě neznáš, že jsi ode mne nic nedostal? Jsem tvůj Bůh. Jako na niti tě držím nad propastí - ty však využíváš mého odkladu jen k tomu, abys mne dále urážel.

Odmítáš mou štědrost a zůstáváš raději ve své bídě. Vyháníš Boha ze své duše a činíš se dobrovolně otrokem zlého ducha a vědomě si připravuješ peklo.

- - - - -

Učinil jsem tě prostředníkem mezi Bohem a lidmi, zachráncem duší. A ty jsi přijal mé dary s pro-radností a obrátil jsi je proti mně, abys zničil mé dílo.

Denně mi říkáš: Nebudu ti sloužit, ale spol-čím se s tvým nepřítelem.

Kdybys hřešil jenom ze slabosti! Ale ty hře-šíš vědomě - přes všechny modlitby, které denně recituješ, přes svátosti, které přijímáš a uděluješ, i přes výčitky svědomí.

- - - - -

Každý den mi poroučíš, abych sestoupil na oltář a dotýkáš se neposkvrněného Beránka špinavý-mi prsty před zděšenými anděly a mou plačící Mat-kou.

Rozvazuješ duše jiných - a spoutáváš svou.

Jiným nebe otvíráš - a zavíráš je sobě.

Uděluješ věčný život - a sobě dáváš smrt.

Při tom, co mě takto zrazuješ, staviš se vedle mne a přijímáš poctu, která patří mým kněžím.

Každý den mi dáváš u oltáře zrádcovský po-líbek a zaprodáváš Krev spravedlivého za ničemný zisk. Zaprodáváš i duše, které jsem ti svěřil.

Jak jsi ubohý! Bylo by pro tebe lépe, kdyby ses ani nenarodil!

- - - - -

Ach synu, dovol výčítkám, aby pronikly do tvé duše. Když jsem prožíval smrtelnou úzkost v zahradě Getsemanské, viděl jsem tvé tajné hříchy a svatokrádeže, a bylo mi smutno až k smrti.

Když bičováním drásali mé tělo a mou hlavu korunovali trním, viděl jsem přicházet i tebe, abys mne uhodil a plívl do tváře.

Ještě na kříži jsem tě sledoval pohledem a dou-fal jsem, že tě zachráním.

Ach, vrať se, marnotratný synu, do otcovského domu!

Vrať se, synu můj! Zahanbíš peklo, rozradostníš anděly, osušíš slzy Bolestné Matky, a opět zaujmeš své místo v mém Božském Srdci.

Smrt hříšného kněze

Nechávám devadesát devět věrných oveček a sleduji tě v tvém určeném běhu kolem propastí, v naději, že tě snad dostihnu a přivedu zpět do ovčína.

Kdo by zazlíval otci, když každodenně zkoumá obzor, jestli snad zahlédne svého syna, jak se vrací domů?

Nediv se, že ti hořknou všechna tvá potěšení. Nebraň se myšlenkám o hrozném údělu, který tě čeká, navrátíš-li se s lítostí do otcovského domu.

- - - - -

Bůh stanovil konec tvého života - a tu mez nepřekročíš. Smrt je přechodem z času do věčnosti.

Všechno ti připomíná její určité přiblížování. Také celá příroda, v níž všechno žije, vyvíjí se, kloní se k zániku. Také roční doby připomínají, že přijde smutná zima.

Proč, ubohý synu můj, tvrdošíjně odmítáš myšlenku na smrt? Brzo se ti ohlásí se smutným průvodem tělesných bolestí, nemocí, neklidu svědomí.

Až navždy zavřeš oči, brzo bude přinesena rakev. Spěšně tě tam vloží a přibijí víko.

Ach, ubohý knězi, mohu ulehčit tvým truchlivým myšlenkám silou své vlastní smrti a vzpomínkou na moji Matku pod křížem.

- - - - -

Přijdu jako zloděj v noční temnotě.

Kde zemřeš? Doma, na ulici, u stolu, na procházce, v kostele, u oltáře? Možná, že jsi už často přešel po místě, kde jednou padneš.

Jak zemřeš? Smrtí pokojnou - nebo plnou úzkostí? Budou kolem tebe přátelé - nebo budeš umírat opuštěn a bez pomoci? Zemřeš přirozenou smrtí nebo náhodným neštěstím?

- - - - -

Tvá smrt bude ozvěnou tvého života. Když jsi mě nehledal v životě, sotva mě budeš hledat ve smrti. Když jsi nestrádal poklady v mládí, jak je můžeš najít ve stáří?

Když je strom ohnut až k zemi na stranu pekla, nemůže se už vzpřímit a padnout na stranu ráje.

Jestliže pečeť vtisknutá tvým činům nese obraz satanův, nedokážeš ji změnit, aby na ní bylo vyryto jméno Ježíšovo.

Tak jsi přilnul k penězům, poctám, pohodlí a světským radostem! Utíkal jsi před svým Spasitelem - a nyní máš být od něho souzen.

- - - - -

Nechtěl sis přiznat své špatné jednání. Ale teď se ti ukáže ve své hrůzné ošklivosti. Přitom na tebe dolehne pokušení k zoufalství. Dlouhý život byl příliš krátký na to, aby tě přivedl k Bohu. Jak ti teď má stačit několik okamžiků, abys ho našel.

Jak chceš činit pokání teď, když se ti zdálo nemožným během tvého života?

Hříšný kněz se zmítá na svém lůžku bolesti, unaven pokušením a výčitkami svědomí. Tělesná slabost se zvyšuje, neklid a temnoty napadají duši.

- - - - -

Můj knězi, jak velice jsem tě miloval!

Nemohu bez zármutku zatratit toho, koho mi Otec určil za kněze.

Synu můj, brána mé spravedlnosti je ještě zavřena. Otevřu ji však, přinucen tvou zatvrzelostí.

Příteli, proč mě zrazuješ a navždy opouštíš?

Soud nad nekajícím knězem

Je stanoveno, že jednoho dne zemřeš a potom bude soud. Před Boží spravedlností složíš počet z celého života - od první chvíle užívání rozumu až k poslednímu úkonu vůle. V tajemném světle uvidíš celý život i s nepatrnými událostmi - a tvé vlastní svědomí tě odsoudí.

Zlý duch bude uplatňovat nárok na svou kofist. Řekne: Já jsem za něho nezemřel a on mi přece sloužil - je spravedlivé, aby mi patřil po celou věčnost.

Také duše, tvou vinou zatracené, budou vyžadovat pomstu: Ten kněz nás vedl ke zlému, svedl nás špatným příkladem, připravoval nám peklo - je spravedlivé, aby do něho upadl s námi.

Bude tam také tvůj anděl strážný, jehož vnuknutím jsi pohrdal.

- - - - -

Před mým soudem budeš bez obhájců. Přátelé ti už nepomohou, ani jejich modlitby tě už nezachráně. V životě zdál ses být prvním - u mého soudu budeš posledním.

Tvůj život byl planý a zlý. Zaujímal jsi neúčinně zemi jako suchý strom. Porazím jej a hodím až na dno pekla - a tam bude hořet. Tehdy uslyšíš hrozný rozsudek: Odejdi ode mne, zlořečený, do ohně věčného!

Na zemi jsi žil bez svého Boha, nyní tedy budeš žít jako vyhnanec pronásledován jeho hněvem.

Navždy budeš naříkat v propasti neštěstí, kde už není žádný řád, ale jen věčná hrůza a nenávisť.

Budeš nenávidět Boha i lidi - ale nejvíc sebe.

- - - - -

Synu můj, naposled tě volám: vrať se na mé Srdce! I kdybys zhřešil jako Kain nebo Jidáš, ještě jsem ochoten nabídnout ti odpuštění.

Moje nebeská Matka se za tebe přimlouvá. Dopusd zadržuje mou trestající ruku.

Ach - nepohrdej úzkostí jejího mateřského srdce!

- - - - -

VI. JEŽÍŠ SE SVÝM VĚRNÝM KNĚZEM

Usebranost kněze

Synu můj, ty jsi stále se mnou a všechno, co mi patří, je i tvoje. Jsi mým chrámem - v tobě nalézám svou radost. Uvědom si tajemství mé lásky, které tě proniká ze všech stran.

Šťasten, kdo pochopil, že království Boží je v jeho nitru. Člověk tělesný je pohlcen viditelným světem, který zakrývá skutečnost Božího světa.

Ale ty, můj knězi, zůstaň se mnou spojen jako živá ratolest na kmeni révy.

- - - - -

Moje milost proniká až k podstatě tvé duše. Už nežiješ ty sám, ale já žiji v tobě. Ve tvých činech pokračují v práci na rozšíření mého království.

Všechny útrapy, které trpělivě snášíš, jsou naším společným majetkem. Tak já pokračuji ve svém utrpení. Každá taková duše pomáhá mi doplnit to, co ještě chybí na mém životě oběti.

- - - - -

Synu můj, již dlouho jsem s tebou a ty mě tak málo znáš. Vejdí do sebe prostým úkonem rozumu a vůle. Není třeba, abys namáhal svou obrazivost a cit. Bůh chce, abychom se mu klaněli v duchu a v pravdě.

Tři Božské Osoby našly si v tobě své nebe.

Se mnou, vtěleným Synem Božím, miluješ Otce. Ve mně jsi milován Otcem. A tato vzájemná láska Otce a Syna je Duch svatý. Ten uzavírá do společné lásky tebe a všechny spravedlivé duše.

Nejsí už nádeník, ale něžně mluvený syn. I moje Matka je tvou Matkou.

Žijme tedy spolu v nebi tvé duše. Starejme se o zájmy našeho společného Otce. Rozšiřujme jeho království na zemi posvěcováním duší.

Samota kněze

Synu můj, snaž se, abych já byl tvým jediným cílem. Miluj mne a starej se, abych byl mluven také od jiných.

Nenechej svou duši zaplést do úzkostlivosti. Netrap se nad minulostí a nedělej si starosti do budoucího života. Nespoutávej se přílišným zájmem o nějakou činnost nebo o nějakou osobu.

Všechno co dáváš věcem nebo lidem proti správnému řádu, bereš Bohu. Zachovej si svobodu srdce a budeš šťasten.

Umírňuj svá přání. Přetrhni mučivé snění o radostech, blahobytu a počtách. Zachovej mi celou lásku kněžského srdce.

- - - - -

Zdvořilost, vděčnost i povinnosti tvého postavení uvádějí tě do častého styku se světem. Tvé srdce musí však zůstat blízko mne. Nedovoluj mu, aby se volně rozdávalo a vázalo ke všemu, co je vábí. Tím by byl tvůj život plný rozptylujících starostí. Nevěř, že jsi silnější než jiní. Přeruš jisté náklonnosti, nebezpečné pro tvou pověst.

Své srdce svěř Marii, Matce kněží. Ona tě bude podpírat, abys pracoval a obětoval se pro jiné.

- - - - -

Jsi v tomto světě, ale nejsi z tohoto světa. Když splníš své povinnosti k Bohu i k lidem, vrať se ke mně do mlčení a samoty. Jako kovové pero po natažení se vrátí do původní polohy, tak i tvé místo odpočinku je moje Božské Srdce. Tam přicházej obnovit své síly.

Bdi nad svými smysly. Nestarej se o marnosti tohoto světa - byl bys jejich otrokem.

Varuj se neužitečných známostí, zbytečné korespondence, zvědavosti.

Udržuj v sobě nadpřirozený svět.

- - - - -

Neustále si připomínej, že jsi kněz. Co se hodí pro lidi světa, nehodí se pro tebe. Stýkej se s nimi jen když jim přinášíš moje dobrodiní: vyučuješ je, pozvedáš, a zbloudilé přivádíš zpět.

Nehledej útěchu u smrtelníků. Já jsem Bůh veškeré útěchy, a ty sám jsi určen, abys lidem přinášel pokoj.

Liturgická modlitba

Synu můj, spolu se mnou máš zodpovědnost za všechny můj lid. Tobě přísluší klanět se Bohu a vzdávat mu chválu, přimlouvat se za své ovečky, prosit za odpuštění pro všechno lidstvo. Proto jsem tě ustanovil, abys spolu se mnou podával Otci vznešenou modlitbu církve svaté, modlitbu liturgickou.

Každý liturgický rok je promítnutím všech tajemství mého života: narození, smrti, vzkříšení, a potom oslavení v Božím království v nebi s Otcem a Duchem svatým.

Všichni křesťané jsou voláni k účasti na těchto tajemstvích. Všichni věřící mají znovu se mnou prožívat můj život a dopřávat mi, abych já byl v nich a oni ve mně.

Když sloužíš mši svatou nebo recituješ denní modlitbu církve, jsi se mnou střédem církve vítězné, bojující i trpící. Tak se připojuješ k mým andělům a svatým i k mé Matce, Královně vesmíru.

Zastupuješ všechny lidi, kteří dosud žijí na zemi, a přednášíš jejich chvály a prosby.

Spolu se mnou nosíš v srdci celou církev trpící a prosíš Otce, aby pro moje zásluhy zmírnil utrpení duší v očistci.

- - - - -

Liturgickou modlitbu přednášej s dostatečnou úctou a pozorností, aby tvé srdce nebylo daleko ode mne, zatím co tvé rty říkají slova modlitby.

Neodbývej tuto svatou povinnost a nezbavuj své věřící práva na tvou přímluvu u Boha.

- - - - -

VII. JEŽÍŠ VYCHOVÁVÁ SVÉHO KNĚZE

Užívání času

Synu můj, svěřil jsem ti pět hřiven, abys z nich těžil. Je to čas tvého života.

Postavil jsem tě před vodu a oheň: před tebou je život a smrt, dobro a zlo. Co si vybereš, to ti bude dáno.

Uložíš-li dobře hřivnu svěřeného času, získáš pro duše věčnou spásu. Když zakopeš svou hřivnu, ztratíš duši svou i duše bližních.

Buď bdělý - čas života je jako prchavý stín, který ti uniká, když si myslíš, že jej pevně držíš.

Je jako loď, která brázdí moře, a když odpluje, marně bys hledal její stopu. Je jako rychlý let ptáka vzduchem, jako šíp, který na okamžik rozštěpí vzduch.

Tak rychle ubíhá čas tvého života - a když uplyne, nikdo si nevzpomene, žes tudy prošel.

- - - - -

Čas je ti odměřován po kapce jako drahocenná tekutina. To co minulo, už pro tebe nemá cenu. To co má přijít, není ještě tvoje. Nemáš nic víc než přítomnou chvíli, která probíhá v tvých rukou jako voda. Když žiješ, nepřestáváš umírat.

Stanovil jsem počet dnů tvého žití, které nepřekročíš. Užívej pečlivě Božího daru. Hle, nyní je pro tebe čas příhodný - nyní je den spasení.

Šťasten, kdo byl věrný v malých věcech denních povinností!

Ale jaké neštěstí, kdybych tě přistihl, jak promarnuješ majetek mého domu, jak hledáš zábavu ve společnosti nepřátel, jak špatně jednáš s věřícími.

Ustanovil jsem tě strážcem mého lidu. Oznámíš mu moje přikázání a budeš kárat jeho špatnosti.

Poslal jsem tě hlásat evangelium, léčit zkoušené srdcem, zajatým duším zvěstovat vysvobození, zarmouceným udělovat odpuštění a útěchu.

Plň svůj úkol a číň dobré, dokud máš čas. Buď solí země a světlem duší, které sedí v temnotě a v stínu smrti.

- - - - -

Nehledejme zde na zemi odpočinek. Ten budeme mít až v náručí Božím.

Peklo si nedopřává klidu. Zuřivě pronásleduje každé moje dítě, protože ví, že má málo času. Bude snad tvá horlivost menší než ďáblová účinnost?

Bezbožní jsou zběsilí v kažení duší. Bez únavy rozsévají nenávisť k mému jménu, rozvracejí rodiny a společnosti berou Boha.

Jak můžeš ty, můj kněz, vyhledávat pohodlí, dělat si prázdniny, dovolovat si zbytečnou zábavu?

Kdyby všichni kněží dali do mých služeb své nadání, autoritu slova, příklad svatého života, zápal přesvědčivosti a velkou důvěru v mou Matku - zastavil bych svět v jeho šíleném běhu k propasti.

- - - - -

Horlivost kněze

Dal jsem život za všechny duše a jejich osud jsem vložil do rukou kněží. Pomáhej mi tedy usmířovat Boží spravedlnost svými obětmi, dobrým příkladem a modlitbami.

Jakou radost mi působí kněz, který zapomíná na sebe a věnuje se jiným!

Tvá horlivost musí být plamenem lásky. To není netrpělivá touha rozběhnout se a rozvinout své schopnosti. Horlivost je snaha zachránit duše - je pokorná a plná důvěry.

Vnější úspěch nebývá úměrný k tvé práci. Výmluvnost a nadání neobracejí hříšněsky, ale spíš pokorná důvěra a láska.

Tak velké plány a tolik vnější činnosti - jaké však z toho bude překvapení v soudný den!

Jsem Král lásky - a jenom ona může přinést užitek.

- - - - -

Stanovil jsem zásady, na nichž má být vybudována každá společnost. Do jejích základů jsem vložil spravedlnost a lásku. Když z ní bylo odstraněno to, co jí má držet, není divu, že budova se naklání a hrozí sesutím. Každý nepořádek obsahuje v sobě vlastní trest.

Pohrdá se církví a jejími příkázáními. Bývá vyháněna ze škol, od rodinného stolu a z veškeré společnosti. Když je přinucena odejít, odnáší s sebou mír a rozkvět. Za ní se už řítí jenom revoluce a válka.

Vždycky je ještě čas zavolat církve zpět. Posláním kněží je otvírat jí cestu k návratu.

V pravý čas a na správním místě hlásej zásady mého evangelia a příkazy křesťanské morálky. Stále zdůrazňuj jejich podstatný vliv na civilizaci a pravé štěstí národů.

- - - - -

Spása duší je výhradně mým dílem. Na svou vinici posílám dělníky, které vyvolil můj Otec.

Nezabývej se marnými tužbami. Proč hledíš po úřadech a po farnostech, které nebyly určeny tobě?

Nežádej své představené o místo, které ti vnuká tvá ctižádost a hmotné zájmy, Takové jednání mimo cesty Boží tě vystavuje skrytým nebezpečím. Všechno dělej z poslušnosti.

Poslouchej církev a její směrnice. Nedej se zaslepit úspěchem a popularitou, ale dej se vést přáním a radou svých představených. Vyhneš se tak nebezpečí, v němž jiný ztroskotal.

Neklaď pozemské dobro svého lidu nad spásu duší. Především splň povinnosti pastýře - ostatní má být u tebe až na druhém místě. Především buď synem církve - a teprve potom synem své vlasti.

- - - - -

Bdi nad svým srdcem! Nevydávěj v nebezpečí svou zbožnost pod záminkou horlivosti. Nedáš-li si pozor, může se stát, že bys kázal jiným a přitom sám bys byl zavržen.

Buď trpělivý v očekávání zdaru své práce. Ty rozséváš símě, já však mu dávám vzrůst. Neztrácej odvahu, když se ti zdá, že pracoval nadarmo. Tvoje pokora má větší cenu než tvé úspěchy.

- - - - -

Jako dobrý voják Kristův nedej se pohltnout věcmi světa, ale snaž se zalíbit tomu, komu sloužíš. Zbraň, kterou ti vkládám do rukou, je modlitba. S ní jsi nepřemožitelný.

Pros za duše zasvěcené mé službě.

Pros za mé ubohé syny, kteří upadli do bludu.

Modli se za umírající.

Vzdělání kněze

Synu můj, nedopouštěj, aby množství práce způsobilo, že bys zanedbával studium.

Máš vysvětlovat věřícím tajemství víry, ukazovat jim její harmonickou krásu. Ale když poučuješ o pravdách víry jiné, musíš je důkladně znát především ty.

Buď dobrým pastýřem, který vodí své stádo na svěží pastviny.

Jako pečlivý hospodář vyhledávej ve svém pokladu vědomostí věci nové i staré. Přizpůsobuj je potřebám věřících, ale tak, abys neporušil nezměnitelnou pravdu evangelia.

Jak bys mohl splnit tento úkol, kdybys zanedbával další vzdělávání?

- - - - -

Především děti mají právo, aby byly od tebe vyučovány. Máš se snížit k chápavosti těch nejmenších. Děti jsou jehnětka mého stáda, nejbližší mému Srdci.

Rozděluj jim chléb Božího slova s laskavou trpělivostí. Ulamuj z něho drobčky, tak jako když maminka krmí svoje děťátko.

- - - - -

Máš povinnost vést učené i nevědomé. Se všemi jednou s úctou a dobrotou, aby v tvé osobě byl poznáván sám Božský Mistr.

Každá doba má kněze učné, kteří mají za úkol osvětlovat pravdy víry a odstraňovat semena bludu, která neustále rozsévá nevědomost nebo zloba.

Jestliže ti poslušnost určí obtížné studium, neboj se námahy. Často se ti bude zdát tvoje úsilí marné, ale budeš-li blízko mne, způsobím, že tvá práce přinese užitek.

Buď na stráži: studium posvátných věd tě uvádí do styku s rozumářskými duchy. Ti prolézají pole nebeského hospodáře a rozsévají tam koukol. Když nebudeš dost pozorný, naočkují ti jemný jed pýchy, a ty nakonec dojdeš až tak daleko, že jím budeš činit ústupky v metodách i zásadách, které církev odsoudila.

Synu můj, nemysli si, že svými vědomostmi ve službách církve vynikáš nad prosté kněze, kteří jen ve skromných poměrech pracně vykonávají duchovní správu. O žádném z nich neměj nízké smýšlení.

Každá moudrost přichází od Boha - on ji uděluje komu chce. Kdo je pokornější než ty a víc mě miluje, převyšuje tě významem v církvi a má větší moc nad dušemi.

- - - - -

Odvěký nepřítel, otec lži, se snaží uvést do rozporu výzkumy vědy a zásady víry. Nedej se jím oklamat.

Ale žádné studium, sebevíc vznešené nebo soustředěné, nesmí tě oddálit od tvého kněžského ideálu. To já jsem ti dal nadání, já také osvěcuji tvůj rozum, já zachovávám tvou paměť a udržuji tvé tělesné síly.

Nenechávej se však pohltnout neužitečným zkoumáním zbytečných podrobností. Ať tě nezaslepí tvé úspěchy. Bez mého světla nemůžeš ničemu rozumět. Uvědom si, že před věčnou Moudrostí je i nejbystřejší člověk jen ubožák a chudás.

Pokornou modlitbou vzývej mou Matku, Stoliči moudrosti.

VIII. KNĚZ - OBĚTNÍK S JEŽÍŠEM

Mše svatá

Andělé zaplňují mou svatyni a s básní obklopují můj oltář. A ty, ubohý smrtelník, k němu přistupuješ, abys mi pomáhal pokračovat v mé kalvarské oběti.

Necítí se tvé srdce dojaté a vděčné, když je předmětem tak veliké důvěry?

- - - - -

Mojí andělé jsou ponoření v adoraci před mým oltářem a s hlubokou úctou očekávají tvůj příchod.

Jak je to pro ně trapný úžas, když přijdeš s chvatem a nevěnuješ jediný pohled svatostánku!

Kdyby aspoň tvá duše byla dosti čistá, aby ses mohl přiblížit k neposkvrněnému Beránkovi!

- - - - -

Horlivost pro Otcův dům mne stravovala. Tak i teď mne v kostele uráží nepořádek nebo hrubý nevкус.

Starej se o čistotu oltáře - ten je trůnem Božího Majestátu. Bdi nad čistotou posvátných nádob a kněžských rouch, která mě odívají v tvé osobě.

Jestliže mne miluješ, synu můj, vykonáš svědomitě i nejmenší úkony posvátné liturgie.

- - - - -

Obětuj mši svatou pozorně: se mnou se klaněj a děkuj nebeskému Otci. Se mnou vyprošuj odpuštění hříchů tvých i tvého lidu. Skrze mne předkládej své prosby. Všechno, za co požádáš Otce v mém jménu, obdržíš.

Po mši svaté zůstaň chvílku se mnou, abys mi poděkoval a prosil za prominutí nepozornosti.

Jako kněz jsi souhrnem celé církve a nosíš ji ve své duši. Nesmíš být lhostejný k osudu lidí.

Když sloužíš mši svatou, duše z očistce vzta-
hují k tobě ruce. Prosí tě, abys posbíral jejich nář-
ky a vzdechy, a dal jim projít svým srdcem a tak
mi dovolil, abych je vysvobodil.

- - - - -

Když sloužíš mši svatou, samo nebe se k tobě
sklání. Andělé a svatí tě obklopují a prosí tě, abys
připojil jejich adorace ke chválám, které Bohu podá-
váš skrze nejsvětější dar v tvých rukou.

I moje Matka je přítomna tvé svaté oběti. Tvou
zásluhou může obnovovat oběť, kterou kdysi nabídla
Bohu pod křížem.

Uctívání Nejsvětější Svátosti

Ustanovil jsem Svátost Oltářní. Jsem ve svato-
stánku, abych prokazoval dobro všem lidem.

Jsem jako réva, která se prohýbá pod hojností
hroznů a zve kolemjdoucí, aby si utrhli a tak uleh-
čili tíži, která ji tlačí k zemi.

Také tvé srdce, můj synu, potřebuje oporu
v těžkých hodinách a zasmušlých dnech, kdy tě
všechno sklíčuje. Když mě v takové chvíli vyhledáš,
budu rád tvou posilou.

Přijď tedy přelét své srdce do Srdce mého.
Jsem tu v samotě a toužím najít duše, které by po-
chopily mou lásku. Jsme přece bratři a přátelé.
Potěšíme se navzájem v našem smutku a zklamání.

Když přicházíš před svatostánek, pomysli, jak
mne tíží všechny hříchy spáchané tohoto dne. Čekám
na tebe, že mě potěšíš srdečnou účastí.

Jakou bolest mⁱ působí kněz, který vejde do kostela a hned přechází sem a tam, jenom tak ze zvyku poklekne před svatostánkem a přitom na mne vůbec nemyslí!

Potřebuješ moje Srdce, které chápe tvou ubohost a soucit s tvými bédami.

- - - - -

Jsem ve svatostánku z poslušnosti k mému Otci. Ale jen málo je těch, kteří mⁱ pomáhají plnit poslání, pro které jsem zde. Místo vděčnosti a klanění předávám nebeskému Otci od většiny lidí jen pohrdání a urážky.

Mám podávat Bohu prosby lidí, ale jak je posbírat, když svatostánky jsou opuštěné?

Můj Otec mne žádá, abych oddálil den trestu, ale lidé hrozným rouháním a svatokrádežemi vyzývají jeho hněv ke dni odplaty.

Aspoň ty, můj knězi, podávej mⁱ onu daň chvály a smíru, abych jí mohl nabídnout nebeskému Otci.

- - - - -

Hostina je připravena, ale ti, kteří byli pozváni, odmítli přijít. Jdi tedy podél cest a pozvi k mému stolu nešťastné a nemocné ubožáky, aby se hodovní s^ín naplnila.

Především pozvi ty nejmenší - děti. Ony mají ještě nevinné srdce. Dovol jim přiblížit se ke mně ve svatém přijímání. Mají právo na moji zvláštní lásku. Toužím vstoupit do jejich duše, dosud čisté a prosté. Chci je živit nebeským chlebem, aby nezemdlely na cestě, protože je čeká ještě dlouhý běh života.

Dovol malíčkým přicházet ke mně - těm především patří království Boží.

Utrpení

Každý den při svaté oběti zvu tebe i věřící ke kříži, abych všem připomenul úzkost mého Srdce, krutá muka a pokoření, která jsem vzal na sebe. Ale kostely bývají poloprázdné. A snad i ty, můj knězi, jsi tu přítomen lhostejně, jenom z nutnosti. Obřady vykonáváš spěšně a bez patřičné úcty.

- - - - -

Mého Srdce se zmocnil smutek a strach. Ach, jak jsem se cítil sám, bez opravdových přátel, uprostřed lidí smyslných a zvrhlých!

Jak jsem vzdychal po společenství čistých andělů a svatých v přítomnosti mého Otce! Ale viděl jsem jeho tvář rozhněvanou pro hříchy, které jsem vzal na sebe - a zamítl mě.

Předvídavý pohled na mnohá pokoření, která mne očekávala, způsobil mi nevyslovitelné zahanbení.

Strach proníkl mé srdce a způsobil trýsnivé úzkosti. Třásl jsem se při pohledu na ukrutné bičíky, které měly rozdrásat mé tělo, na dlouhé trny, které se zaryjí do mé hlavy, a na hřeby, které mají probodnout moje ruce a nohy.

Poděšen jsem viděl, jak se blíží krutí a sprostí kati, kteří mě budou políčkovat a plívat mi do tváře. Celou cestu na Kalvarii mě budou tupit farižeové, a dokonce i při mé smrti.

Sevřela mě hrůza, když jsem pomyslí, že má Neposkvrněná Matka bude kvůli mně vystavena posměchu a potupám zvrhlého davu.

- - - - -

Viděl jsem se přikryt šatem blázna od Heroda.

Byl jsem zbaven oděvu a potupně vystaven pohledům posměvačného a smyslného davu na dvoře Pilátově, a ceněn za horšího než vrah Barabáš. Byl jsem přibít na kříži mezi dvěma zločinci.

Tam mi Satan předhodil výzvu: Jsi-li Syn Boží, sestup s kříže! Jiným pomáhal - sám sobě pomoci nemůže.

Viděl jsem se ponořen v moři hříchů, a zločiny lidí mne přikryly jako bouřlivé vlny. Neodvážil jsem se ani oči pozvednout k nebeskému Otci s prosbou, aby mě zbavil takové potupy.

- - - - -

Moje duše byla smutná až k smrti. Pro toliké zločiny a hanebnosti moje Srdce bolestně sténalo. Viděl jsem útěk apoštolů, zapření Petrovo, zradu a zatracení Jidášovo.

Věděl jsem, že moje utrpení bude pro velkou část lidstva zbytečné.

Můj pohled se smutně ponořil do budoucnosti a počítal jsem kněze jednoho po druhém, kteří mne kdysi znovu vydají do moci Satanovy. V zármutku jsem viděl pod křížem jen několik soucitných duší.

To tedy byla celá moje církev, ovoce tak velkých námah, odměna za všechna dobrodíní, výsledek nespočetných zázraků!

- - - - -

Úzkost naplnila moje srdce, když jsem uvažoval o své ubohé Matce. Rouloučení s ní rozbolestnilo srdce její i moje, a myšlenka na její zármutek mne už neopustila.

Byla přítomna mé popravě a cítila jasně, že pro ni trpím i já. Můj pohled, zastřený už stínem smrti, zaryl se do její duše a nikdy už nemohl být odtud vymazán.

Oceán utrpení zaplavil moje tělo. Kůže byla rozedrána kovovými háčky, hlava zmučena trním, ruce a nohy probodeny hřeby. Ramena pohmožděna těžkým křížem, kolena potlučena opětnými pády, ruce vykloubeny, svaly překrouceny a jazyk vyprahlý krutou žízň.

Moje tělo bylo jako tajemná harfa, podivuhodně citlivá na bolest. Mému Otci se zalíbilo vyladit tento nástroj, aby se chvěl i při nejmenším utrpení. Bůh si vyhradil právo dotknout se jeho strun a vyloudit z nich akordy bolesti. Pod jeho neúprosným dotekem s nářkem se zachvěly všechny tkáně mého těla. A ty záchvěvy procházely celou bytostí vždy znova a znova, a jako bolestné vlny se rozšiřovaly a odrážely do nekonečna.

S duší ponořenou do smrtelných úzkostí, nepřáteli vysmíván a od svých opuštěn, umíral jsem hanbou a bolestí. Znova jsem zvedl oči k Otci a prosil ho, aby v soucítu odhalil mému lidství svou otcovskou tvář.

Ale jeho odpověď byla strašná. Když viděl, že jsem ještě pokryt bahnem lidských hříchů, odvrátil ode mne svůj pohled. A já jsem v úzkosti k němu volal: Bože můj, proč jsi mne opustil?!

Tento výkřik přinesl mé duši pokojnou úlevu. Věděl jsem, že moje dílo je dokonáno. Naklonil jsem hlavu a zemřel.

IX. KNĚZ - PROSTŘEDNÍK S JEŽÍŠEM

Kněz - kazatel

Jako Otec poslal mne, tak já posílám kněze, aby hlásali evangelium všem národům a učili je zachovávat všechno, co jsem přikázal.

Hlásej tedy moje slovo v pravý čas a na příhodném místě, přesvědčuj a kárej s učitelskou moudrostí a trpělivostí.

Ať tvůj hlas zní stále jako zvuk polnice. Bez únavy připomínej mému lidu jeho špatné skutky.

Ustanovil jsem tě kazatelem, svá slova jsem vložil na tvé rty a dal jsem ti za úkol vytrhávat a sázet, bořit a stavět. Nebudeš-li se snažit odvrátit od hříchu bezbožného a on zemře ve svých nepravostech, budu jeho duši vymáhat od tebe.

- - - - -

Dal jsem život, abych zanechal svému stádcí pravé pastýře. Ale běda, mezi nimi se vloudili do ovčína i draví vlci. Běda jim! Místo aby podpírali slabé, hledali zbloudilé - jenom jim přisně a stroze ukládají povinnosti.

Místo aby pásli ovce, pasou se sami. Pijí mléko stáda, odívají se jeho vlnou, ale nedbají toho, aby je vedli na tučné pastviny.

Proto jsou mé ovce rozptýleny a stávají se kořistí dravé zvěře. Běda nehodným pastýřům!

- - - - -

Jaké neštěstí, synu můj, kdyby tyto hrozby patřily tobě!

Jsi věrný v hlásání mého učení? Neznalost náboženství a lhostejnost pokrývá velkou část pole církve. Je tvou povinností tuto plevel vytrhávat a místo ní zasévat dobré semeno.

Nestěžuj si na marnost své námahy. Vyčistil jsi dostatečně pole, zkypřil zemi dost hluboko? Věnuješ zvláštní pozornost mladým rostlínkám - dětem? Ony tvoří nejmilejší záhon mé zahrady.

Běda knězi, jestliže ho jednou Pán zastihne, jak špatně zachází s dušemi, které jsou mu svěřeny! Nebo jak se přátelí s hříšníky a někdy dokonce činí nástrahy vlastním ovečkám.

- - - - -

Moje učení není moje, ale Otce, který mne poslal.

Dej si dobrý pozor, abys je neoslabil přílišnou lidskou moudrostí, planým věděním, nebo hledáním skvělé literární formy. Není vhodné míchat dobré víno evangelia s vodou svého rozumu.

Dobrý pastýř se snaží vybírat ze svého pokladu věci staré i nové. Staré pravdy přispůsobuje přítomným potřebám svých posluchačů. Pokorně se poučuje z knih, které jsou napsány k jeho užitku, aby připravil svému lidu duchovní pokrm.

- - - - -

Synu, nehlásej sám sebe! Když tě věřící poslouchají, ať zapomenou na tvé nadání, protože se cítí nuceni myslet na nápravu života.

Chraň se dělat z ambonu řečníště, kde bys každou neděli uplatňoval vlastní samolibost - nebo dělal prudké výpady proti věřícím.

To by znamenalo zhanobit mou svatyni a ponížit úkol kazatele.

Sám od sebe jsi jen zvučící kov a znějící zvonec. Já jsem to, který dávám duším milost, aby tvým slovům rozuměli.

- - - - -

Kněz má kázat o mé dobrotě a o milosrdné lásce mé nebeské Matky, která je Útočištěm hříšníků. Má vnukat důvěru mému lidu, už tak dost nešťastnému, a nejen stále vyčítat a stěžovat si.

Při vhodné příležitosti má umět pokárat, důrazně, ale mírně, aby nepokazil lék jedem vlastní netrpělivosti.

- - - - -

Synu můj, při každé příležitosti rozešvej dobrá slova. Vhoď srnečko mého učení i v soukromých rozhovorech. Nestarej se o užitek své námahy. Dobré slovo, pronesené jakoby náhodou, klíčí pod mou ochranou, protože ty nejsi nic jiného než pokorný rozešvač. Já jsem to, který dávám růst.

Kněz - zpovědník

Dal jsem ti klíč od nebeského království. Dal jsem ti moc navracet duším milost.

Máš moc odpouštět lidem i nejstrašnější zločiny - ne jednou, ale pokaždé, když činí pokání.

Jak by sis měl vážit tohoto úkolu a být horlivý v jeho vykonávání!

- - - - -

Jsi dobročinným lékařem. Buď shovívavý k těm, kteří přicházejí nepřipraveni, nerozhodní a rozpačití. Vlídным slovem jim jdi naproti - a poznáš jejich rány. Vybídní je k upřímnému vyznání. Němý zloduch se snaží zavřít jim ústa. Ty však jej máš zahnat tím, že vlídně přivítáš všechny kající.

Dobrotivé chování kněze řekne všem: Pojďte ke mně všichni, kteří jste obtíženi vinou, a já vás posílím.

Synu můj, i mezi tvými věrnými, kteří se ti zdají upřímní jako děti a čistí jako andělé, mnozí zahynou proto, že ve svaté zpovědi ze studu zatajili některé hříchy. Bojí se, že ztratí tvou úctu - ale nebojí se, že ztratí moji milost.

Jestli ti záleží na spáse lidu, zavoleáš na výpomoc cizí kněze. Také poskytněš své farnosti dobrodiní misí.

Jaké neštěstí pro lid, když kněz odpírá věřícím tuto milost z lakoty nebo žárlivosti!

- - - - -

Jak se chováš k hříšníkům kteří v tebe vložili své naděje? Jestli s nimi jednáš tvrdě, uhasíš zkomírající plamínek. Už se k tobě nevrátí, a já ztratím duše, které mohlo zachránit tvé dobrotivé přijetí.

Proč jednáš s druhými tvrdě a všechno od nich vyžaduješ - oož jsem neodpustil dluh i tobě?

Buď milosrdný! Jak soudíš jiné, tak budeš souzen i ty.

Kolik lehkomyšlných duší se nerozhodně blíží ke zpovědnici! Jaké štěstí pro ně, najdou-li tam muže Božího, který je přijme jako otec! Je schopný uhodnout trapná tajemství a přimět hříšníky, aby se z nich vyznali. Zároveň je však zdrženlivý a rozumný, aby neuškodil sám sobě.

- - - - -

Bylo mně líto ubohé vdovy z Naimu, když nesli k pohřbení jejího jediného syna.

S Martou a Marií jsem plakal z hrobu Lazarova a prožíval jejich zármutek.

Nikdy neodkládej, když jsi volán k nemocnému. Jaké by to bylo neštěstí, kdyby pro tvou nebalost zatím zemřel!

Jak bys přijal tíživou výčitku: Otče, kdybyste přišel hned, náš drahý bratr by nezemřel bez svátostí...

- - - - -

Když kněz vstoupí do domu nemocného, všichni cítí úlevu. Dobře poznají, jestli přišel ochotně a rád, nebo s nechutí.

Zvláště nemocný se cítí posílen jeho přítomností. A také moje Srdce se k němu sklání. Všeccko, co děláš proto, abys pomáhal nemocným, těšil zarmoucené rodiny - to všechno budu přijímat, jako bys to dělal pro mne.

Kněz - dobrý pastýř

Jaká čest pro tebe, žes byl vyvolen k tomu, aby ses stal dobrým pastýřem spolu se mnou! Se mnou také zakoušíš vnitřní štěstí, když věřící k tobě přistupují s úctou - a zvlášť když se kolem tebe shromažďují děti.

Dobrý pastýř bdí nad svým stádem. Když se některá ovečka ztratí, stále znova se pokouší přivést ji zpět.

Ale může se stát, že ty sám můžeš být příčinou, že ovce od tebe utíkají. Nevídí v tobě rysy pravého pastýře: mírnost hlasu a svatost života.

Snad jsi vyděsil své ovce hrozbami, netrpělivostí nebo hněvem.

V den tvého kněžského svěcení otevřel jsem před tebou bránu mého ovčína. Vešel jsi tam s úmyslem, že budeš pást mé stádo a chránit každou z mých oveček. Nezradil jsi toto velkodušné rozhodnutí? Nevzal jsi ponenáhlu na sebe jakousi podobnost špatného pastýře: lakomstvím, pýchou?

- - - - -

Dobrý pastýř obětuje pro své ovce sebe celého. Mám tolik kněží ve všech částech světa, kteří si nedopřejí odpočinku, zříkají se osobních zájmů, pohodlí i dovolené. Jsou oporou víry a předmětem zuřivosti bezbožných.

Nediv se, synu můj, že tvoji i moji nepřátelé se snaží poskvrnit čest kněze a uvést v pochybnost čistotu jeho života. Nelekej se pomluv ani pronásledování. Mnoho zběsilých vlků slídívě obchází kolem mého ovčína. Neboj se jich, mohou zabít jen tělo, ale nemohou uškodit tvé duši. Bdi a modli se!

- - - - -

X. JEŽÍŠ V DŮVĚRNOSTI S KNĚZEM

Ježíš - láska kněze

Miluji všechny lidi, ale tebe, můj synu, mám rád víc než ostatní a přál bych si, abys i ty mě miloval.

Nejsi mým služebníkem, ale přítelem, protože jsem ti světlil svá tajemství.

Udělal jsem všechno, abych ti dokázal něžnou náklonnost. Podařilo se mi získat tvou důvěru?

Nemám snad právo vyžadovat pro sebe celou lásku tvého srdce? Tvé srdce má být jako uzavřená zahrada, kam jenom já mám právo vstoupit.

- - - - -

Jdu světem jako žebrák. Klepu na všechny dveře a prosím o almužnu lásky. Ale s větší naléhavostí klepu na bránu srdce svých kněží.

Často unaven dlouhým putováním posadím se u cesty jako kdysi u studnice Jakobovy. Doufám, že uvidím přecházet kolem nějakou žíznivou duši, které bych mohl nabídnout vody své milosti.

Jaká je to pro mne radost, když přijde některý můj kněz, aby oživil svou lásku z pramene mého Srdce!

- - - - -

Žízním po lásce lidí a přišel jsem na svět takovou lásku hledat. Cítím se přitahován k zemi, kde jsem tolik miloval a tolik trpěl.

Synu můj, pomáhej mi utvářet duše, které by se bez výhrady ztratily v mé lásce.

- - - - -

Můj Otec je zneuctíván hříšnými lidmi. Během dne stoupají k němu nespočetná rouhání a klení, nespravedlnost, necudnost a zvrhlosti, které nelze ani jmenovat. Chápeš moji touhu obnovit čest nebeského Otce zničením zla a pokáním hříšníků? Chápeš to trpělivé milosrdenství, které jim nabízím přes jejich opakované pády?

Pomoz mi, knězi můj, těšit mého nebeského Otce. Obrácení hříšníci jsou mým štěstím, když nakonec pochopí mou lásku a dovolí mi, abych jim způsobil dobro.

- - - - -

Všude hlásej mou lásku k duším. Neustále připomínej věřícím moji dobrotu a milosrdenství k hříšníkům a soucit mé Matky. Aby lidé věděli, že celé nebe se raduje, když marnotratný syn se vrátí do otcovského domu.

Ale především ty, synu můj, mi musíš být blízko. Jak bych ti mohl svěřit, co mám na světě nejdražšího: stádo mých oveček.

Vyznávej často s apoštolem Petrem: Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.

Ježíš - útěcha kněze

Synu můj, já s tebou sdílím vnitřní tíseň, která tě někdy skličuje. Tvé srdce trpí osamocením. Svým povoláním jsi oddělen od zástupu, žiješ vzdáleně od různých zábav, které jsou jiným dovoleny. I kdyby ses chtěl vmísit mezi ostatní, tvá přítomnost by byla pro ně tíživá.

V takových chvílích si vzpomeň, že tvým přítelem a důvěrníkem tvých radostí i bolestí jsem já.

Přijď za mnou ke svatostánku. Jsem tam sám, zapomenutý a opuštěný. Ty budeš útěchou pro mne a já pro tebe.

Přišel jsem mezi své - a ti mě nepřijali. Takový nevděk lidí zůstal pro mne trvalým údělem.

Také ty, můj synu, býváš zarmoucený, když vidíš jen nepatrný úspěch své práce. S bolestí vídíš, jak tvoje ovečky bloudí a váznou v trní hříchu. Lásku tvého srdce splácejí lhostejností, pomluvami a dokonce i nepřátelstvím.

Nehledej v nich odměnu za svou horlivost. Jediným zdrojem veškeré útěchy jsem já.

- - - - -

Tvoje opakované chyby bývají pro tebe příčinou neklidu a malomyslnosti. Cítíš se neschopným uskutečňovat ctnosti, které od tebe věřící očekávají.

Pros mne v pokoře za odpuštění - ale s důvěrou, protože já znám ubohost každého člověka.

I když jsem věčný Bůh, obklopený slávou, vzal jsem dobrovolně na sebe tuto ubohost, abych mohl procházet zemí a hledat duše, které by milovaly nekonečnou Lásku.

Stále pokračuji v této cestě světem, ale skrytý ve svých kněžích. Jejich dojem, kterým působí na lidi, přikrývá mě jen ubohými hadry. Ale když moji kněží v pokoře uznávají svou nemohoucnost, činím z nich podivuhodné nástroje k obrácení hříšníků.

- - - - -

Děláš si starosti o život a zdraví. Kolik útěchy bych mohl udělovat tvému srdci, kdybys mi světoval každý den své nepokoje a tísnivé předtuchy budoucnosti!

Pros mne s odevzdaností, abych tě vysvobodil ze všech obtíží. Jen tak budeš žít v mé přítomnosti v pokoji, se srdcem plným lásky a vděčnosti.

Nepřipouštěj si přílišnou starost o své zdraví. Použij léků, které určuje zdravý smysl - a potom se odevzdej svému Pánu.

Chci-li použít tvé práce, dopřeji ti sílu a dlouhý život. Ale když ti posílám nemoc, je to pro mou slávu a tvoji svatost.

- - - - -

Občas je ti příčinou znepokojení a úzkosti myšlenka na smrt. Tajemný soud nad tebou nahání ti hrůzu a pocit malomyslnosti. Tvůj život ti připadá prázdný a snad i hříšný. Bojíš se chvíle, kdy se tvé oči poprvé setkají s mým pohledem.

Chci od tebe oddálit každý zbytečný strach a připravit tvé srdce k dokonalé důvěře.

Snažil ses přece konat moje dílo, k vůli mně jsi zakoušel bezpráví a nevděk. Jen já vím, kolikrát jsi musel pracovat nad svoje síly a uškodil si na zdraví.

Neboj se tedy! Smrt bude pro tebe zakončením práce, bolesti, pokušení, nepokojů, pronásledování.

- - - - -

Pomohu ti, můj milý synu, aby sis připravil pokojný závěr života. Nauč se ve všem se odevzdávat mému Srdci. Přijímej se stejnou ochotou utrpení a zkoušky jako radost a útěchu, nedostatek jako hojnost.

Stále se snaž pracovat a trpět pro mne. Často mi opakuj, že chceš žít jen pro mne a zcela mi náležet.

V tvé poslední chvíli budu u tebe spolu se svou Matkou, abychom tě těšili, pomáhali ti, a potom vzali s sebou do věčného domova, protože jsi naším vlastnictvím.

Ježíš - odměna kněze

Jsem Kristus, vítěz nad hříchem a smrtí. Mocnosti temnoty se rozpoutaly proti církvi a jejím synům. Ale neboj se: já jsem Král, Bůh zástupů.

Zde na zemi bojuješ a trpíš spolu s církví. Jaká radost pro tebe, když víš, že žádná moc zla nemůže uškodit duši, která se mi odevzdala. Je to pro tebe jistota, když víš, že žádný nezdar ani nemohoucnost nemůže zabránit mé vůli, aby se naplnila sláva nebeského Otce.

- - - - -

Šťasten, kdo bude trpělivý a věrný v malých věcech. Ustanovím jej nad velkými a řeknu mu: Vejdí v radost svého Pána!

Tehdy spatříš moji slávu.

Synu můj, jak toužím mít tě u sebe, abych ti dal odměnu za všechny tvé práce! Chci tě přiví-
nout na své Srdce - tebe, který jsi mne tak často přivolal do svých rukou na oltáři.

Dám ti účast na nebeské blaženosti.

Bude mou radostí, když ti v nebeské slávě dám patřit na podivuhodná tajemství Božího života v tvé duši. Vždyť ty jsi mne tak často přijímal pod prostými způsoby.

Já sám budu tvou odměnou.

- - - - -

Je mi líto, že tě ještě musím nechat na zemi v tolikém nebezpečí a trápení. Ale měj ve mne důvěru. V domě mého Otce je mnoho příbytků, a já se postarám, abych ti připravil místo.

Přijdu jednoho dne a vezmu tě k sobě, abys byl tam, kde jsem já. Tehdy uvidíš to, co jsi zde na zemi jen věřil: že já jsem v Otci, a že ty jsi ve mně a já v tobě.

Když miluješ mne, jsi milován od mého Otce. Spolu s ním a Duchem svatým učinili jsem si v tobě svůj příbytek.

Synu můj, zanechávám ti svůj pokoj - ale ne takový, jaký dává svět.

Proto ať je tvé srdce klidné a beze strachu.

Řekl jsem ti, synu můj, všechny tyto věci, aby moje radost zůstala v tobě - a tvá radost aby byla dokonalá.

- - - - -

MARIA - KRÁLOVNA KNĚŽÍ

Jsem Bůh - a přece jsem chtěl na zemi všechno přijmout od své Matky.

Už jako malé děťátko jsem se dožadoval její starostlivosti, a chodil za ní se zvědavými otázkami.

Také ty jí předkládej své prosby. Nedělej nic bez ní, bez její rady. Vždyť ona je Prostřednicí všech milostí.

Jsem mocný a mohu ti dát všechno, ale neučiním to bez pokynu mé Matky. Chceš-li se mi líbit, dovol mi, abych skrze tebe pokračoval v této podřízenosti k ní.

Chtěl jsem mít její souhlas nejen k tomu, abych od ní přijal lidský život, ale také k tomu, abych jej na kříži ztratil.

Také ty jí vzdávej poctu oddanou poslušností. Neboj se, že v synovské lásce ke své Matce překročíš míru.

- - - - -

Než jsem dokonal, světl jsem její mateřské péči učedníka Jana. On zastupoval především moje kněze. Tehdy jsem jí odevzdal i tebe a tvé působení, aby tě vedla a chránila.

Janovi jsem zase určil, aby vzal mou Matku do svého domu a staral se o ní na zbývajících pozemských pouti.

Stejně tak i tobě, synu můj, světuji svou Matku: její čest i slávu, a obranu jejích výsad. Všude rozšiřuj její úctu. Veď věřící k důvěře a lásce k Matce ustavičné pomoci. Připomínej jim její slzy a úzkosti, které mučily její mateřské srdce vinou hříšníků.

Až přijde tvá poslední hodina, Maria bude u tvého lůžka, jako byla u mého kříže. Bude tě posilovat svou přítomností - a ve chvíli tvé smrti přijme tvoji duši do svých mateřských rukou a odevzdá mně, abych ti udělil korunu slávy, určenou tomu, kdo dobře bojoval.

Pak už budeme navždy spolu v domě našeho Otce, jemuž patří všechna čest a sláva na věky věků.

A m e n .

O B S A H

Strana

POJĎ KE MNĚ.....	3
I. KNĚZ - DRUHÝ KRISTUS	5
Věčné vyvolení kněze	5
Kněz - prostředník s Ježíšem	7
Kněz - oběť s Ježíšem	9
II. JEŽÍŠ POSVĚCUJE SVĚHO KNĚZE	12
Kněz má být svatý	12
Kněz a milost posvěcující	14
Kněz a milost pomáhající	16
III. JEŽÍŠ SDÍLÍ S KNĚZEM SVÉ CTNOSTI	19
Pokora kněze	19
Čistota kněze	21
Nexistnost kněze	23
IV. JEŽÍŠ VARUJE NEDBALÉHO KNĚZE	26
Pokušení kněze	26
Vlažnost kněze	28
Zpověď kněze	31
V. JEŽÍŠ HLEDÁ ZBLOUDILÉHO KNĚZE	34
Smrtelný hřích	34
Smrt hříšného kněze	36
Soud nad nekažícím knězem	38
VI. JEŽÍŠ SE SVÝM VĚRNÝM KNĚZEM	40
Usebranost kněze	40
Samota kněze	41
Liturgická modlitba	42

VII.	JEŽÍŠ VYCHOVÁVÁ SVÉHO KNĚZE	44
	Užívání času	44
	Hořlivost kněze	45
	Vzdělání kněze	48
VIII.	KNĚZ - OBĚTNÍK S JEŽÍŠEM	50
	Mše svatá	50
	Uctívání Nejsvětější Svátosti	51
	Utrpení	53
IX.	KNĚZ - PROSTŘEDNÍK S JEŽÍŠEM	56
	Kněz - kazatel	56
	Kněz - zpovědník	58
	Kněz - dobrý pastýř	60
X.	JEŽÍŠ V DŮVĚRNOSTI S KNĚZEM	62
	Ježíš - láska kněze	62
	Ježíš - útěcha kněze	63
	Ježíš - odměna kněze	66
MARIA	- KRÁLOVNA KNĚŽÍ	68